

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 964-ҳадис

964/2054 – عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ عُتْبَةُ بْنُ أَبِي وَقَاصٍ عَهَدَ إِلَى أَخِيهِ سَعْدٍ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ ابْنَ وَلِيْدَةَ زَمْعَةَ مِنِّي فَاقْبِضْهُ، قَالَتْ: فَلَمَّا كَانَ عَامَ الْفَتْحِ أَخَذَهُ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَقَالَ: ابْنُ أَخِي، قَدْ عَهَدَ إِلَيَّ فِيهِ، فَعَامَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ فَقَالَ: أَخِي وَابْنُ وَلِيْدَةَ أَبِي، وُلِدَ إِلَيْ فِرَاشِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هُوَ لَكَ يَا عَبْدُ بْنَ زَمْعَةَ. ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْوَلْدُ لِلْفِرَاشِ وَالْعَاهِرُ الْحَجَرُ. ثُمَّ قَالَ لِسَوْدَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: احْتَجِي مِنْهُ يَا سَوْدَةُ لِمَا رَأَى مِنْ شَبَهِهِ بِعُتْبَةَ، فَمَا رَأَاهَا حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ.

964.2054. Адий ибн Хотим розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан миъроз* (билин ов қилиш) ҳақида сўрадим. У зот: «**Тифи** (учи) **билин теккан бўлса, еявер, ёни билан теккан бўлса, ема, чунки у уриб ўлдирилган бўлади**», дедилар. Мен: «Эй Аллоҳнинг Расули, итимни тасмия айтиб, қўйиб юбораман. Кейин у билан бирга ов устида бошқа бир итни кўриб қоламан, мен унга тасмия айтмаган бўламан ва (ўлжани) иккаласидан қайси бири тутганини билмай қоламан», дедим. У зот: «**Ема, сен фақат ўз итингга тасмия айтгансан, бошқасига тасмия айтмагансан**», дедилар».

* Миъроз – кетига пат қадалмаган камон ўқи, учи ўткирланган ёки темир тифли ёғоч.

* Тасмия айтиш – Аллоҳнинг исмини айтиш. Тасмия «бисмиллаҳ», «бисмиллаҳи Аллоҳу акбар», «бисмиллаҳир-роҳманир-роҳим» ёки бошқача лафзлар билан бўлиши ҳам мумкин.

NUBUVVAT MARVARIDLARI